

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sacerdotale Ad consuetudinem S. Romanæ Ecclesiæ
aliarumque ecclesiarum ex Apostolic[a]e bibliothec[a]e ac
Sanctorum Patrum iurium sanctionibus, &
ecclesiasticorum doctorum scriptis ...**

Venetiis, 1579

Benedictio viduæ castitate[m] profitentis ex pontificali in ha[b]tia. c. 20

urn:nbn:de:hbz:466:1-40307

De benedictione vidue

effugatio, atq; oīum h̄ibernalium suorū exterminatio; adiu-
te eadem scā, t̄ in diuina trinitate, q̄ in ynitatis essentia viuit
regnat in sec. tc. R. Am. Postmodū aspergant aqua bñdici
Calla benedictio aq̄ idem. R. Adiutorium nostrum. R
Qui fec. R. Dñs vob. R. Et cum spiritu tuo. Oremus. Ora
O mīne Iesu Christe, lux vera, qui illuminas oēm homi-
nem venientem in hunc mundū, effunde bene + dicō-
nē tuaz super hos cereos t̄ super has candelas: t̄ sancti + sic
eas lumine gr̄e tu; t̄ pcede ppit⁹, vt sicut h̄ec luminaria igne
visibili accēsa nocturnas depellunt tenebras, ita corda nra in
sibile igne. i. sp̄s sci splendore illustrata, oīum pctōrum t̄ vno
cēcitate careant: vt puro mētis oculo cernere sp̄ possim⁹ q̄ nbi
sunt placita, t̄ nr̄e saluti utilia: quatenus post hūus seculi calgi
nosa discrimina ad luce īdeficiētē puenire mereamur. Qui v.
Postea aspergant aqua benedicta. C. Benedictio incēs.
Adiutorium. R. Qui se. R. Dñs vob. R. Et cum. Oremus.

Tula, q̄s op̄s sempiterne deus, immensę maiestatis dextro
hāc creaturā incēsi bñ + dicere t̄ scri + sicare digneris;
vt in virtute sc̄ti nois tui oēs immūdoꝝ sp̄ium phāstasticos in-
cursus effugare, oēsque morbos redditā sanitate expellere, vbi
cūque fūnus eius eslavērīt, mirabiliter possit, atq; tibi oīop̄s
t̄ oīo odore fragrātissimū p̄petua suavitate reddere. Per Lm.
Auggat aq̄ bñdictra. C. De bnone vidue castitatem p̄ficitus. C. 10.
Thāc benedictione vidue sacerdos se preparat missam cele-
braturus t̄ ipsaz prosequitur: t̄ dicto Gloria in excelsis, si
fuerit dicendum, dicat orationem missę quam dicit: t̄ hanc eis
eadem oratione sub uno Per dominum concludat.

O B, q̄s dñe, huic famulę tue, quā viduitatis honore digna-
tus es decorare, inchoati operis p̄summatū effectū: vt p̄fe-
ctā tibi offerat plenitudinē: t̄ initia sua pducere mereat ad finē.
Per dom. Et piequitur missam vique ad euangelium ex aliis.
Tunc vidua accedens ad altare cū cerco accenso in ante-
bus genuflexit. Tunc sacerdos interrogat eā dicens: Tua
in sc̄to viduitatis p̄posito perseverare, t̄ dñm Iesum Christum
sponsum accipere? Et illa respondet: Volo. Tunc manibus iū-
ctis positis inter manus sacerdotis ipse interrogat eam dicens:
Promittis te p̄petuo viduitatē seruat: ram? Et illa responderet:

Pto.

Benedictio vidue castitatis presentis. 211

Promitto. Et ipse. Deo gratias. Deinde eam interrogat dilectus.
Eis benedici, et domino Iesu Christo summi regis filio desponsari.
Illa respondet. Volo. Quo facto prosternit se ante dexteram par-

tem altaris: et sacerdos dicat super velum. Oremus. Oratio.

Onus solare domine hanc famulam tuam laboribus viduitatis
constrictam: sicut consolari dignatus es fareptanam vi-
duam per Elias prophetam: concede ergo ei pudicitie fructum;
et antiquarum non meminerit voluptatum: nesciat enim incentiu-
sa desideria viriorum: sed tibi soli subdat proprium collum: quo
posit pro tantis laboribus sexagesimum percipere gradum, mu-
nusque delectabile scitatis. Per dominum. Postea benedicit vestes et
velum eius dicens. Dominus vobiscum. Oremus. Oratio.

Deus eternorum bonorum fidelissime promissor et certissime
persolutor: qui vestimentum salutis, et indumentum lucu-
ditatis eterne fidelibus tuis promisisti, clementiam tuam suppli-
citer exoramus: ut haec indumenta humiliatem cordis et tem-
pum mundi significatio, quibus famula tua est visibiliter infor-
mando, proposito propitiis bene dicat: ut beatae castitatis ha-
bitum, quem te inspirante suscipit, te protegente custodiat: et quam
vestimentis venerande permissionis induit, taliter, beata facies
immortalitate vestiri. Per Christum. Et aspergat vestes aqua be-
nedicta. Tunc sacerdos benedicit velum. Oremus. Oratio.

Suppliciter te domine rogamus, ut super hoc velum capit an-
scillę tuę imponendum bene dictio tua benigna descen-
dat: et sit hoc velum benedictum, et secratum, immaculatum, et
seruum patris ancille tuę. Per Christum. Asperga aqua benedicta. Quo
facto, legat euangelium. Inter illa ioliquo loco secreto vestes
dictas induit: et dicto euangeli, et offertorio, revertit statim genibus.
Et coram altari sacerdos dicit. Tunc persistet in sancta viduitate, et perfessa
est. Illa respondet. Volo. Et sic ponit velum super caput eius, dicens.

Ascipe velamen viduitatis et continentie signum; per quod spissus
scutus superueniat in te: et virtus altissimi sit tibi umbraculum
contra estum malarum temptationum. In nomine patris, et filii,
et spiritus sancti. Amen. Deinde dicit. Oremus. Oratio.

Tu corrupte eternitatis et inuiolabilis naturae deus, te suppli-
citer exoramus pro hac famula tua, quem corpore et mente
perfecte continentiam tibi seruaturam se deuouit, ut et spiritus

De dicit sancti

376

Benedictio super peregrinos exentes
sancti donum largiter infundas, ac perfectam constantiam in
bius, et continentie perseverantiam. Per dominum nostrum. Oratio
Respice domine famulorum tuorum debitam seruitutem: ut in
ter humanae fragilitatis incertis nullis aduersitatibus op-
primatur, quem de tua protectione confidit. Per dominum nostrum.
Quo facto ipsa offerat candelam accensam sacerdoti. Secreta
dicenda sub uno. Per dominum. cum secreta proprie missa.
Respice omnes propitiatus ad hostiam nostram seruitutis tuo aspectu
quod te inspirante suscepit, te gubernante custodiat. Per dominum.
Postquam sacerdos communicauerit communicet eam.
Oro dicenda post communionem missae sub uno. Per dominum.
Proficiunt nos quos dominus, sacra quem sumpusimus: et famula nostra
propter omni culpa liberata esse concedere: ut quem conscientie suae reatu-
strigitur, celestis remedii plenitudine glorietur. Per dominum.
C Benedictio super peregrinos exentes Cap. 21. Sacerdos
superpelliceo et stola indurus dicat. Aduitorium no. **R** Quia
se ps. Deus in adiutorium. fo. 17. cum Gloria patri. Psalmus
Dominus regit me, et nibil mihi decrit fol. 166. **P**salmus.
Domine refugium factus es nobis, a generatione in generatione.
Pro quisque montes fierent, aut formaretur terra et orbis:
a seculo et in seculo tu es deus. Ne auertas hoicem in humilitate:
te: et diristi, tuertumini filii hominum. **Q**ui mille anni ante oculos
tuos, tandem dies hesterna qua preteriit. Et custodia i nocte, qui
pro nihilo, hic coru anni erunt. Mane sicut herba transeat: ma-
ne floret et traseat: vespera decidat, induret, et arescat. Quia de-
fecimus in ira tua: et in furore tuo turbati sumus. Postuisti in-
gates nostras in speculum tuorum scelorum nostrorum in illuminatione vultus
tui. **Q**uid oes dies nostri defecerunt, et in ira tua defecimus. Huius
nisi sicut arena meditabuntur: dies annorum nostrorum in ipsis septu-
ginta anni. **S**i autem in potestatibus, octoginta anni: et amplius
eorum labor et dolor. **Q**ui supuenit mansuetudo, et corripemur.
Quis nonit peccatum tuum, et pre timore tuo iram tuam dimuera-
re? **O** exteram tuam sic nota fac: et eruditos corde in sapientia:
Gomuertere domine usquequo: et deprecabilis esto super seruos tuos:
Epulti sumus manu tua: et exultauius et delectati sumus
obibus diebus nostris. **E**legati sumus pro diebus, quibus noi